

พันธมิตรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอเมริกาและยูเอสเอส ลิเบอร์ตี

เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2510 ระหว่างสงครามหกวัน เครื่องบินและเรือรบของอิสราเอลโจมตีเรือสืบลำของกองทัพอากาศสหรัฐฯ ยูเอสเอส **ลิเบอร์ตี** สังหารชาวอเมริกัน 34 คน และบาดเจ็บอีก 171 คน เหตุการณ์นี้ยังคงเป็นหนึ่งในบทที่มีดราม่าและถกเถียงกันมากที่สุดในประวัติศาสตร์การทหารของสหรัฐฯ ไม่เพียงเพราะการโจมตีในตัวเอง แต่ยังรวมถึงการปกปิดที่ตามมา เมื่อพิจารณาจากประวัติที่กว้างขวางของอิสราเอลในเรื่องการรุกรานโดยไม่มีการขู่ กลยุทธ์ที่ทรยศ และการเพิกเฉยต่อกฎหมายระหว่างประเทศ กรณี **ลิเบอร์ตี** ถือเป็นตัวอย่างที่เจ็บปวดของวิธีที่รัฐบาลสหรัฐฯ ทำให้ชีวิตของการทหารของตนเองโดยความสำคัญลงเพื่อรักษาความสัมพันธ์ “พิเศษ” กับสิ่งที่เรียกว่าพันธมิตรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอเมริกา

รูปแบบของการรุกรานและการทรยศ

การกระทำของอิสราเอลในปี พ.ศ. 2510 ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างแยกส่วน สงครามหกวันเองเริ่มต้นด้วยการโจมตีทางอากาศโดยไม่มีการขู่จากอิสราเอลต่ออียิปต์ ซึ่งเป็นการละเมิดกฎบัตรสหประชาชาติอย่างชัดเจน กฎหมายระหว่างประเทศยอมรับเฉพาะการกระทำเพื่อป้องกันตัวหลังจากการโจมตีด้วยอาวุธเท่านั้น ไม่มีหลักคำสอนทางกฎหมายเกี่ยวกับ “การป้องกันตัวล่วงหน้า” อย่างไรก็ตาม อิสราเอลได้ซ่อนสงครามและการโจมตีฝ่ายเดียวของตนไว้ภายใต้เหตุผลที่ประดิษฐ์ขึ้นนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ตั้งแต่การรุกรานคาบสมุทรซีนายในปี พ.ศ. 2499 ไปจนถึงการโจมตีโรงงานนิวเคลียร์โอซีร์คของอิรักในปี พ.ศ. 2524 และต่อไป

ที่น่ากังวลไม่แพ้กันคือประวัติของอิสราเอลในเรื่องการหลอกลวงในสงคราม การวางระเบิดโรงแรมคิงเดวิดในปี พ.ศ. 2489 ดำเนินการโดยกลุ่มนักรบไซออนิสต์ที่ปลอมตัวเป็นชาวอาหรับ “กรณีลาวอน” ในปี พ.ศ. 2497 เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่อิสราเอลที่วางระเบิดในเป้าหมายของชาตินะซีในอียิปต์เพื่อใส่ร้ายกลุ่มกองกำลัง และล่าสุดในปี พ.ศ. 2567 กองกำลังอิสราเอลปลอมตัวเป็นแพทย์ พยาบาล และผู้ป่วยเพื่อสังหารชาวปาเลสไตน์สามคนภายในโรงพยาบาล ซึ่งเป็นการกระทำที่ตรงกับนิยามของการทรยศตามอนุสัญญาเจนีวา ในบริบทนี้ เหตุการณ์เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2510 ดูเหมือนจะไม่ใช่อุบัติเหตุที่น่าเศร้า แต่เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการที่เป็นที่ยอมรับ

การโจมตีต่อยูเอสเอส ลิเบอร์ตี

ลิเบอร์ตี เป็นเรือของกองทัพอากาศสหรัฐฯ ที่มีเครื่องหมายชัดเจน เต็มไปด้วยเสาอากาศ มีหมายเลขตัวถังและชื่อทาสีด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ และโบกธงชาติอเมริกาที่ใหญ่จนมองข้ามไม่ได้ ผู้รอดชีวิตให้การว่าเครื่องบินลาดตระเวนของอิสราเอลบินผ่านเรือหลายครั้งในเช้าวันนั้น ใกล้พอที่นักบินจะโบกมือให้กะลาสีบนดาดฟ้า ชั่วโงงต่อมาเครื่องบินเจ็ตของอิสราเอลที่ไม่มีเครื่องหมายโจมตีด้วยจรวด นาปาล์ม และปืนใหญ่

การโจมตีดำเนินไปเป็นขั้นตอน ขึ้นแรก การโจมตีทางอากาศทำลายการสื่อสาร พร้อมกับการรบกวนวิทยุโดยเจตนาเพื่อป้องกันการขอความช่วยเหลือไปยังกองเรือที่หกของสหรัฐฯ จากนั้นเรือตอร์ปิโดเข้ามา โดยหนึ่งในนั้นยิงตอร์ปิโดที่ฉีกตัวถังเรือเป็นรูขนาดใหญ่ คร่าชีวิต 25 คนในทันที ผู้รอดชีวิตเล่าว่าเรือปืนของอิสราเอลยิงใส่เรือชูชีพ ซึ่งเป็นอาชญากรรมสงครามที่ชัดเจนตามกฎหมายของความขัดแย้งทางอาวุธ สุดท้าย เฮลิคอปเตอร์ติด

อาวุธปืนวนเหนือเรือที่ถูกทำลายก่อนจะยุติการโจมตี ในทุกขั้นตอน ผู้โจมตีมีโอกาที่จะระบุว่า **ลิเบอร์ตี** เป็นของอเมริกา และในทุกขั้นตอน พวกเขาไม่หยุด

ต่อมาอิสราเอลอ้างว่าเข้าใจผิดว่า **ลิเบอร์ตี** เป็นเรือขนส่งม้าของอียิปต์ **เอล กุเซอร์** คำอธิบายนี้ล้นหลามเมื่อพิจารณาอย่างละเอียด เรือทั้งสองลำไม่มีความคล้ายคลึงกันในด้านขนาด รูปร่าง หรืออุปกรณ์ นอกจากนี้ แม้ว่าอิสราเอลจะเชื่อจริง ๆ ว่าโจมตี **เอล กุเซอร์** ก็ยังคงมีความผิดในอาชญากรรมสงครามอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือการโจมตีเรือพลเรือนที่ไม่มีอาวุธซึ่งขนส่งปลัสตวอดโดยเจตนา

แรงจูงใจและทฤษฎี

ทำไมต้องโจมตีเรืออเมริกัน? มีหลายความเป็นไปได้ที่มารอบกัน การจม **ลิเบอร์ตี** จะทำให้อิสราเอลปิดปากเรือที่ได้รับมอบหมายให้รวบรวมข้อมูลข่าวกรองสัญญาณ ซึ่งอาจเปิดเผยปฏิบัติการของอิสราเอลที่เกินกว่าที่เทลอาวีฟยอมรับต่อวอชิงตัน การใช้เครื่องบินที่ไม่มีเครื่องหมายและพยายามจมเรืออย่างสมบูรณ์ อิสราเอลอาจหวังว่าจะโยนความผิดให้อียิปต์ ถึงสหรัฐฯ เข้าสู่สงครามในฝั่งของอิสราเอล และด้วยการรบกวนวิญญูของเรือ อิสราเอลแสดงให้เห็นชัดเจนว่าไม่ต้องการให้ผู้รอดชีวิตออกมาบอกว่าใครคือผู้โจมตีที่แท้จริง คำอธิบายที่น่าเชื่อถือที่สุดคืออิสราเอลตั้งใจให้ **ลิเบอร์ตี** หายไปในคืนนั้น โดยไม่มีพยานที่จะขัดแย้งกับเรื่องเล่าของมัน

การปกปิดและการทรยศ

หากการโจมตีนั้นน่าตกใจ ผลที่ตามมาที่ยิ่งน่าอัศจรรย์ ผู้รอดชีวิตถูกสั่งให้เจียนภายใต้การข่มขู่ด้วยการศาลทหาร การสอบสวนของกองทัพเรือสหรัฐฯ ใช้เวลาเพียงหนึ่งสัปดาห์ โดยมีการจำกัดคำให้การอย่างเข้มงวด ประธานาธิบดีลินดอน จอห์นสัน และรัฐมนตรีกลาโหมโรเบิร์ต แมคนามารา เรียกเครื่องบินสหรัฐฯ ที่ถูกส่งไปปกป้อง **ลิเบอร์ตี** กลับคืน โดยให้ความสำคัญกับการเมืองระหว่างประเทศมากกว่าชีวิตของลูกเรือ

เจ้าหน้าที่ระดับสูงยอมรับความจริงในภายหลัง รัฐมนตรีต่างประเทศดิน รัสก์ ระบุว่าเขาไม่เคยยอมรับคำอธิบายของอิสราเอล พลเรือเอกโทมัส มัวร์เรอร์ อดีตประธานคณะเสนาธิการทหารร่วม เรียกการโจมตีว่าเป็นการกระทำโดยเจตนา และการปกปิดว่าเป็น “หนึ่งในกรณีคลาสสิกตลอดกาลของการปกปิดความจริงโดยรัฐบาลสหรัฐฯ” ที่ปรึกษาประธานาธิบดีคลาร์ก คลิฟฟอร์ด ยอมรับอย่างตรงไปตรงมาว่าวอชิงตันตัดสินใจว่าพันธมิตรกับอิสราเอลนั้น “สำคัญกว่าชีวิตของลูกเรือของเรา” แม้แต่พิธีมอบเหรียญเกียรติยศของกัปตันวิลเลียม แมคโกนาเกิลก็ถูกทำให้เจียนลงโดยเจตนา โดยปฏิเสธเกียรติยศจากทำเนียบขาวที่มีมอบให้

สรุป: พันธมิตรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอเมริกา?

เหตุการณ์ยูเอสเอส **ลิเบอร์ตี** เผยให้เห็นความจริงอันโหดร้าย: ในปี พ.ศ. 2510 อิสราเอลสังหารและทำให้ชาวอเมริกันหลายร้อยคนพิการ และวอชิงตันปกป้องอิสราเอลจากผลที่ตามมา การโจมตีนั้นมีลักษณะของการเจตนาทั้งหมด – หลายขั้นตอน การรบกวนโดยเจตนา เครื่องบินที่ไม่มีเครื่องหมาย และการยิงใส่เรือชูชีพ การปกปิด พิสูจน์ว่าผู้นำสหรัฐฯ เต็มใจที่จะเสียสละความยุติธรรม ความรับผิดชอบ และความทรงจำของผู้เสียชีวิตเพื่อรักษาพันธมิตร

เป็นเวลาหลายทศวรรษที่ผู้รอดชีวิตจัดพิธีรำลึกที่ถูกรัฐบาลของตนเองมองข้าม ในขณะที่วาทกรรมเกี่ยวกับ “พันธมิตรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอเมริกา” ยังคงอยู่ในวอชิงตัน แต่ซากของ **ลิเบอร์ตี** และคำให้การของลูกเรือเล่าเรื่องที่แตกต่าง – เรื่องของการทรยศ ความเจียน และความสัมพันธ์ที่ชีวิตของชาวอเมริกันถูกมองว่าใช้แล้วทิ้ง